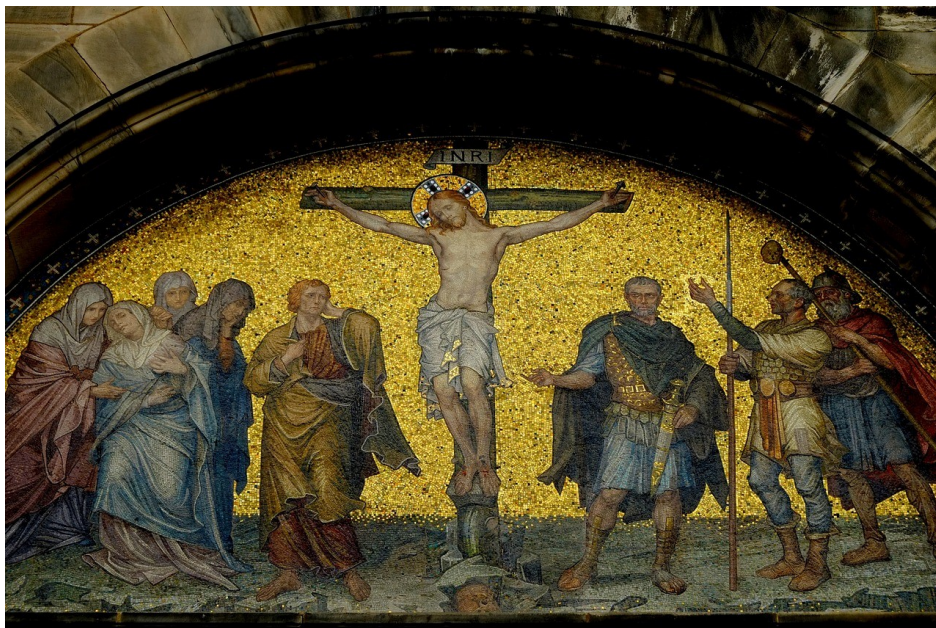

KRÍŽOVÁ CESTA 2025

Priateľu, prečo si prišiel?....

Priateľu, prečo si prišiel?....

Túto otázku položil Ježiš Judášovi a boli to zároveň jeho posledné slová pred jeho zajatím a uväznením. Skôr ako začneme našu krížovú cestu, spýtajme sa: Priateľu, prečo si prišiel?

Je to preto, že patrí k dobrej tradícii zúčastniť sa na krížovej ceste?

Je to preto, že sa tu stretávajú dobrí známi a priatelia?

Alebo si si chcel urobiť pekný výlet?

Prišiel si kvôli niečomu?

Kríž je symbolom pohrdania, odmietnutia, hanby, symbolom najväčšieho bremena, najväčších tragédií. Kríž je symbolom hriechu. Si si istý, že chceš ísť na krížovu cestu?

Priateľu, prečo si prišiel?

Kto z nás je hoden stáť pri kríži...?

Kto z nás je hoden stáť pri kríži....?

Mali by sme sa radšej vrátiť domov?

Ježiš sa raz opýtal svojich učeníkov: *Môžete piť z môjho kalicha?* A on sám odpovedal: *Budete piť z môjho kalicha.* Toto povedal svojim učeníkom. Učeníci majú účasť na tajomstve kríža. Iba učeníci. Nasledujme teda kríž. Pokorní, pozorní, sústredení. Poďme na ďalšiu lekciu lásky.

1. ZASTAVENIE: PÁN JEŽIŠ JE ODSÚDENÝ NA SMRŤ

**Klaniame sa Ti Kriste, a dobrorečíme Ti,
lebo si svojím krížom vykúpil svet.**

Každých 5 minút je dnes na niektorom z kontinentov zavraždený človek len preto, že vyznáva kresťanskú vieru. Neumýva si ruky. Dáva prednosť Ježišovi Kristovi, aj keď ho to stojí život. Iní si ruky starostlivo umyjú a navoňajú. Sedia v pohodlných kreslách so šálkou dobrého nápoja v ruke. Pritom sa obhajujú: *Ja za to nemôžem. Nie je to moja vina.... Može za to on, môžu za to oni... je to ten, sú to tamtí...*

Pilát sa snažil oslobodiť Ježiša, ale ten zástup tak veľmi túžil po súde, tak hlasno kričal. Pilát zaslepený mocou nechcel prísť o svoje "teplé miesto" Ježiša vydáva na súd a za nevinného vyhlási sám seba: „*Ja nemám vinu na krvi tohto človeka*“.

Nieko môže povedať: *v zásade sa snažím byť kresťanom, ale tento dav okolo mňa tak hlasno kričí. Reči a názory mojich kolegov v práci, na univerzite, či v mojom okolí na Boha a cirkev sú také hlučné, že mlčím a nenápadne si umývam ruky.*

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci.

2. ZASTAVENIE: JEŽIŠ BERIE KRÍŽ NA SVOJE PLECIA

**Klaniame sa Ti Kriste, a dobrorečíme Ti,
lebo si svojím krížom vykúpil svet.**

Otázka kríža. Najťažšia otázka na svete. Otázka, na ktorú Ježiš nikdy neodpovedal svojimi ústami, ale odpovedal na ňu Golgotou a Getsemanskou záhradou.

Ježiš nikdy nekázal o kríži. Ježiš nam ukázal význam kríža. Prečo práve kríž? Najťažšia otázka na svete.

Prečo je moja matka chorá? Prečo sa moje dieťa nenarodilo zdravé? Prečo ma okradli? Prečo je to pre mňa také ťažké? Prečo sa mi to stalo? Prečo tá nehoda? Prečo ten rozvod? Prečo vojna? Prečo?....

Pán toto tajomstvo dava pochopiť pokorným. Pán ho vysvetľuje tým, ktorí sú poslušní.

Chváli múdrosť maličkých a necháva ju skrytú pred múdrosťou tohto sveta.

Tajomstvo kríža je tajomstvom utrpenia, ale aj tajomstvom lásky.

Toto tajomstvo pochopí len ten, kto všetky bolesti, všetky choroby, všetku biedu a útrapy, všetky slzy, všetky vojny a každú nespravodlivosť uzrie v srdci Ježiša v jeho utrpení na kríži.

Pochopiť kríž môže len ten, kto miluje.

Páter Jan Twardowski napísal:

Prečo kríž.

Úsmev.

Rana hlboká.

Rozumieš?

*Je to také jednoduché,
keď miluješ.*

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci

3. ZASTAVENIE: PÁN JEŽIŠ PADÁ PRVÝ RAZ POD KRÍŽOM

**Klaniame sa Ti Kriste, a dobrorečíme Ti,
lebo si svojím krížom vykúpil svet.**

Ježis prvýkrát padá. Toto zastavenie má nesprávny názov. Malo by sa správne volať:
„Ježis prvý krát vstáva po páde“.

Za to, že padol, môže len tárcha trámu. Vyčerpanie svalov. Potkol sa? Sotili ho?

No oveľa dôležitejšie je, že vstal. Toto umožňuje čistá milosť.

V televízii su tisíce scén, ktoré ukazujú padajúcich ľudí. Aj v našich rozhovoroch, niekedy z túžby po senzácii šepkáme: *Počuli ste, čo urobil? Počuli ste, čo urobila?*

Vieme rýchlo pomenovať, zdefinovať, odsúdiť. A možno sa z pádov iných škodoradostne tešíme.

Pretože máme choré srdcia, máme zranené srdcia.

Aká škoda, že sa nedá natočiť film o ľudských spovediach. Ľudia sú takí krásni, keď povedia *prepáč, zhrešil som. Je mi to tak ľúto.*

Ľudia sú krásni, keď si kľaknú a sklonia hlavu. Vtedy sú krásni. Sú najkrajší, keď povstanú po svojom páde.

Chod', odpúšťajú sa ti hriechy.

To je najkrajšia poézia na svete.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci.

4. ZASTAVENIE: PÁN JEŽIŠ SA STRETÁVA SO SVOJOU MATKOU

**Klaniame sa Ti Kriste, a dobrorečíme Ti,
lebo si svojím krížom vykúpil svet.**

Máriina prítomnosť na krížovej ceste. Áno. Tajomná.

Tušíme, že trpela nad svoje sily, viac ako si dokážeme predstaviť. Na čo myslela, ako sa modlila? To sa už nikdy nedozvieme.

Jej prítomnosť, zdanlivo zbytočná.

S ničím už nemohla pomôcť. Už nemohla Ježišovi poradiť. Už ho nemohla podprieť svojou starostlivou rukou. Ale jej prítomnosť bola taká dôležitá pre Krista. Jej úloha tam bola nesmierne dôležitá. Kráčajte po krížovej ceste a pochopíte, kto je Mária.

Keď v roku 1939 Sovieti prekročili východnú hranicu Poľska a zajali poľských vojakov, oddelili dôstojníkov od jednoduchých vojakov. Jednoduchých vojakov prepustili na slobodu. Dôstojníkov posielali do pracovných táborov. Dôstojníci, aby sa vyhli trestu, trhali svoje preukazy a vyznamenania, zahodili ich, zničili a snažili sa vydávať za radového vojaka. Potom sa im Sovieti pozreli na ruky. Ak ste mali jemné ruky, boli ste dôstojník. Ak ste mali ruky tvrdé od roboty, boli ste roľník alebo robotník. Jeden dôstojník vyhodil všetky svoje doklady. Rus mu povedal, aby ukázal ruky. Ruky boli hladké, jemné. *“Ty nie si vojak. Si dôstojník. Pôjdeš do tábora. Vytiahni si všetko z vrecka.”* Keď to začal vyberať, vypadol mu ruženec. A potom Soviet povedal. *“Ak sa modlíš ruženec, musíš byť naozaj jednoduchý sedliak.”* A dal mu život.

Mária sa o svoje deti postará. Aj na tej najťažšej krížovej ceste.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci.

5. ZASTAVENIE: ŠIMON Z CYRÉNY POMÁHA NIEŠŤ JEŽIŠOVI KRÍŽ

**Klaniame sa Ti Kriste, a dobrorečíme Ti,
lebo si svojím krížom vykúpil svet.**

Šimona z Cyrény prinútili niešť kríž, Ježiš to neurobil. Vždy hovoril: *Ak chce niekto ísť za mnou, nech vezme svoj kríž.* Nebol to Ježiš, kto Šimona nútil. Boli to vojaci.

Ak Šimon z Cyrény kráčal s Ježišom len zo strachu pred trestom vojakov, kríž neniesol. Niesol len ťažké drevo. Pritom nespokojne šomral: *Nechcem trpieť, to je nefér.*

Ak sa Šimon napokon podvolil a niesol kríž dobrovoľne, získal silu, zažil Ježišovu blízkosť, uzdravenie svojho srdca a jeho utrpenie mu začalo dávať zmysel.

Ak chceš niešť Ježišov kríž, musíš povedať, že ho prijímaš.

Základom Ježišovho kríža je slovo prameniace z absolútnej slobody:

Áno, chcem.

Prijímam tento kríž.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci.

6. ZASTAVENIE: VERONIKA UTIERA JEŽIŠOVI TVÁR

**Klaniame sa Ti Kriste, a dobrorečíme Ti,
lebo si svojím krížom vykúpil svet.**

Toto neurobil nikto iný, len ona. Konkrétny skutok milosrdenstva voči konkrétnemu človeku. Aké ľahké je utápať sa v teórii, vo všeobecnostiach. Mám rád všetkých, mám rád celý svet, mám rád ľudí, mám veľa priateľov...

Z času na čas sa oplatí napísať si na papier mená ľudí, ktorých mám rád, a potom dať do zátvorky manžela, manželku, deti. Pretože aj pohanovia milujú manžela, manželku a deti. A pozrieť sa, kto na tom papieri ostane. Koho nezištne milujem.

Charles Peguy raz povedal: *„Sú ľudia, ktorí, pretože nikoho nemilujú, si myslia, že milujú Boha.“*

Veronika nedbala na ľudské ohľady, riskovala. Riskovala veľa, riskovala, že ju vojak zasiahne. Riskovala, že ju odvrhnú, alebo dokonca zatknú ako tú, ktorá spolupracovala s Ježišom.

Pane daj nám odvahu riskovať, daj nám oči, ktoré vidia potreby druhých, ruky, ktoré sú ochotné pomáhať a srdce, ktoré je pripravené milovať.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci.

7. ZASTAVENIE: JEŽIŠ PADÁ DRUHÝKRÁT POD KRÍŽOM

**Klaniame sa Ti Kriste, a dobrorečíme Ti,
lebo si svojím krížom vykúpil svet.**

Umučené Ježišovo telo opäť padá na zem. Boh nám leží pri nohách. Je to nad naše chápanie.

Celé kresťanstvo je nepochopiteľné. rozumovo nepochopiteľné, Je mimo ľudskej logiky.

Každé kresťanstvo, riadiace sa rozumom, riadiace sa našou prirodzenosťou, takticky bezchybné, ktoré nevyžaduje príliš veľa, sa bude musieť až do konca časov potkýnať o nehybné mŕtve telo Odsúdenca z Golgoty“.

Ak chceš, aby Ti Boh všetko vysvetlil, ak hľadáš nevyvrátielné dôkazy, nespochybniteľné argumenty, ak chceš, aby bolo všetko logické a vysvetliteľné, aj Ty budeš vždy znovu konfrontovaný s Ježišovou smrťou na kríži.

Čas veľkého pôstu je okrem iného čas, keď sa Pán nedáva poznať otvorene. Prečo? Pre Tvoje dobro: lebo takto do Tvojej slabosti môže postaviť kríž, na ktorom môžeš stretnúť Jeho samého a zakúsiť všemocnosť Jeho lásky.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci.

8. ZASTAVENIE: JEŽIŠ SA STRETÁVA S PLAČÚCIMI ŽENAMI

**Klaniame sa Ti Kriste, a dobrorečíme Ti,
lebo si svojím krížom vykúpil svet.**

Ježiš utešoval, pretože vedel, čo znamenajú slzy. Ak chcete utešovať účinne, a nie len plytko slovami „*nebojte sa, ono to nejako dopadne*“, tak najprv musíte sami poriadne plakať.

Ježiš plakal. Plakal nad Jeruzalemom, plakal pri Lazárovom hrobe. Ježiš bol citlivý na slzy počas celého svojho života. Tým, ktorí oplakávali smrť Jairovej dcéry, povedal: *Neplačte.*

Podobne povedal aj matke mladíka z Naimu.

Márie Magdalény sa opýtal: *Prečo plačeš?*

Ježišove slzy. Slzy tých, ktorí oplakávali svojho Zmŕtvychvstalého.

Petrove slzy boli mnohokrát znakom lásky. Niekedy boli slzami bezmocnosti.

Sú ľudia, ktorí si myslia, že sú tvrdí, pretože nikdy neplačú. Nie sú však tvrdí. Sú chorí.

Ježiš bol najtvrdší, najodvážnejší zo statočných, a toľkokrát plakal.

Autor tejto krížovej cesty si spomína: *Raz v živote som videl kňaza plakať pri kázni. Otec Bozowski sa rozplakal, keď hovoril o svojom spolubratovi, ktorý opustil kňazstvo. Bolo to na rekolekciách v seminári. Starý kňaz sa obrátil chrbtom k seminaristom, tvárou k Svätostánku, a niekoľko minút plakal. Na tú kázeň nezabudnem do konca života.*

Okrem práce, modlitby, utrpenia, askézy by sa kresťan mal vedieť naozaj hlasno a čisto smiať a naozaj so slzami v očiach plakať. Len vtedy bude schopný potešiť druhých. Vtedy bude človekom.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci.

9. ZASTAVENIE: TRETÍ PÁD PÁNA JEŽIŠA

**Klaniame sa Ti Kriste, a dobrorečíme Ti,
lebo si svojím krížom vykúpil svet.**

Tretí pád je určite pokušením vzdať sa, už nikdy nevstať. Zostať ležať: *nech ma tu zabijú, nech sa stane čokoľvek, už nemôžem ísť ďalej, je to nad moje sily...* Možno si to myslel aj Ježiš.

Možno si to mysleli aj vojaci. Nejakoby ho dostali na ten kopec, nejakoby ho tam dostali. Ale nie. Ježiš opäť vstal. Chcel ísť sám, lebo chcel, aby to nebola poprava. Chcel, aby to bola cesta lásky.

Ľudské srdce je priepasť a na jeho dne je dômyselne ukryté to, čo je pre človeka najnebezpečnejšie – pýcha.

Bezpochyby každý hriech je zlý. Kňaz Alexander Fedorovič však raz povedal „*Lepšie je pre človeka upadnúť do ťažkých hriechov ako do stavu všeobjímajúcej pýchy.*“

A Pascal napísal „*Kto chce byť anjelom, často sa stáva dobytkom.*“

Takto Boh privedie človeka po mnohých rokoch na miesto pochybností. Všetko sa zdá byť zbytočné. Toľko som sa snažil, toľko úsilia som vynaložil. A predsa som býval lepší. Lepšie som sa modlil, bol som horlivejší, mal som viac pokoja. Viac som sa ovládal. A napriek týmto dobrým predsavzatiam, to so mnou stále ide z kopca.

Majster, celú noc sme lovili ryby a nič sme nechytli.

Požehnaná chvíľa! Šťastná vina!

Ak sa na to dokážem pozrieť úprimne a neutiekam sa k obviňovaniu druhých a zúfalému sebaospravedlňovaniu, vtedy sa začína skutočná cesta k svätosti.

Na Tvoje slovo ešte raz hodím sieť.

Dokonca sa zdvihnem aj tretíkrát.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci.

10. ZASTAVENIE: PÁNU JEŽIŠOVI ZVLIEKAJÚ ŠATY

**Klaniame sa Ti Kriste, a dobrorečíme Ti,
lebo si svojím krížom vykúpil svet.**

Ježiš vyzlečený donaha zosobňuje čistotu. Všetci ho pozorujú zo všetkých strán. Možno sa smejú, ukazujú prstom. Možno sa pozerajú jeden na druhého. Môžu pokukovať. Môžu ho sledovať. Nenájdu na ňom žiadny hriech. Nenájdu v ňom žiadnu nečistotu.

Preto museli zavolať falošných svedkov.

Čistota dodáva odvahu. Čistota dáva slobodu. Môžete ma sledovať, špehovať, odpočúvať.

Ak ma budete špehovať, nič neuvidíte. Nič, čoho by som sa bál.

Sami budete zahanbení, pretože nie je pekné narúšať niečiu intimitu.

Ak ste skutočne zomreli s Kristom, čoho sa ešte bojíte? Veď už nemáte čo stratiť. A ak sa bojíte, že niečo stratíte, znamená to, že ešte ste nezomreli.

Ak ste čistí a krásni, potom nepotrebuje žiadne rúcho, žiadne klamstvá, žiadne chválenkárstvo, žiadne predvádzanie sa.

Potom môžete byť pokojní ako dieťa v matkinom lone.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci.

11. ZASTAVENIE: PÁNA JEŽIŠA PRIBÍJAJÚ NA KRÍŽ

**Klaniame sa Ti Kriste, a dobrorečíme Ti,
lebo si svojím krížom vykúpil svet.**

Ježišova apoštolská činnosť trvala tri roky. Týmito rukami, ktoré sú teraz pribité na kríži, uzdravoval chorých, krmil hladných, objímal biednych.

Z ľudskej stránky sa nám však zdá, že Ježiš toho veľa nedosiahol. Tí, ktorých krmil, znovu dostali hlad. Tí, ktorých uzdravil, ochoreli. Tí, ktorých vzkriesil, zomreli.

René Velen povedal, že Pán Ježiš uzdravil niekoľko chorých ľudí, ktorí sa mu dvorili, miloval malý okruh priateľov a všetko robil potichu, tak ako obyčajný človek, nešlo mu o kvantitu ani o výkon.

Keď sa ľudia pozerajú na túto scénu 11. zastavenia, možno si niekto pomyslí: *Škoda. Mohol ešte vykonať toľko dobrého.*

A on práve vtedy urobil tú najväčšiu vec. Zachránil svet.

A aj my si musíme uvedomiť, že zložením rúk v modlitbe, vzatím ruženca možno urobíme viac ako našou najaktívnejšou činnosťou.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci.

12: ZASTAVENIE: PÁN JEŽIŠ ZOMIERA NA KRÍŽI

**Klaniame sa Ti Kriste, a dobrorečíme Ti,
lebo si svojím krížom vykúpil svet.**

Pán Ježiš zomiera na kríži. Boh zomiera. Najsvätejší a najčistejší zomiera za hriechy. Čo sa tu dá povedať?

Hľadáme na strýznené, umučené telo na kríži, klince prebité cez ruky a nohy, chrbát a údy doraňané, obrvy zakrvavené od zabodnutých trňov. Postava ponorená do temnoty opustenej Bohom.

V kríži spoznávame pravdu o Bohu a pravdu o nás: on nás miluje a my sme jeho láskou.

Všetko sa to stalo kvôli láske k nám.

Dívajúc sa na toho, koho sme prebodli, objavujeme túto pravdu, ktorá nás oslobodzuje a rodíme sa zhora. Ako sa Eva, nevesta, rodí zo spiaceho Adama, tak sa nové ľudstvo, nevesta krvi svojho Pána, rodí z rany lásky svojho Boha.

Ukrižovaný je prirovnaný k vyzdvihnutému medenému hadovi. V ňom vidíme zlo, ktoré nám spôsobil had, ale aj dobro, ktorým Boh nad zlom zvíťazil.

Z toho, čo sa malo stať definitívnym víťazstvom zla, sa vykľul pravý opak.

Víťazstvo lásky, dobra a života.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci.

13. ZASTAVENIE: PÁNA JEŽIŠA SKLADAJÚ Z KRÍŽA

**Klaniame sa Ti Kriste, a dobrorečíme Ti,
lebo si svojím krížom vykúpil svet.**

Človek môže byť s Ježišom, pretože potrebuje zdravie, šťastie, požehnanie.

Človek môže byť pri Ježišovi, aby ho ostatní videli a obdivovali.

Človek môže byť pri Ježišovi, pretože potrebuje zmysel života, odpovede na otázky, pretože túži po duchovnom poriadku. Človek môže byť pri Ježišovi, aby mal poriadok v rodine.

Človek môže byť pri Ježišovi, aby mohol o sebe povedať: *Som celkom slušný človek.*

Človek môže byť pri Ježišovi, pretože on zabezpečuje večné šťastie.

Ale vo všetkých týchto prípadoch je človek akosi viac pri sebe ako pri Pánovi Ježišovi.

Celkom iné je byť pri Ježišovi tak, ako bola Mária pri ňom, keď jeho telo sňali z kríža.

Ježiš neučí, nepotešuje, nekrmí, neuzdravuje, nevysvetľuje, nedáva pocit bezpečia.

Ježiš je chladný, neodpovedá a nič nedáva.

Koľko ľudí hovorí, že nechodím do kostola, lebo necítim potrebu. Nemodlím sa, lebo mi to nič nedáva.

Ježiš zložený z kríža nemá čo ponúknuť. Je len znamením porážky. Pred ním nie je žiadna budúcnosť.

Ak niekto zostáva s takýmto Ježišom, ten v podstate už opustil zem a je už v nebi.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci.

14. ZASTAVENIE: PÁNA JEŽIŠA POCHOVÁVAJÚ

**Klaniame sa Ti Kriste, a dobrorečíme Ti,
lebo si svojím krížom vykúpil svet.**

Aby sme mohli vstúpiť do sveta plnosti spásy, musíme zanechať všetko tu na zemi. Preto strácame celý svoj život: bezstarostné detstvo, pestrú mladosť, deti, ktoré opúšťajú rodný dom, nakoniec musíme opustiť prácu, stratiť zdravie, rozlúčiť sa nad hrobom s priateľmi.

Anna Kamienska napísala: Človek je počas svojho života neustále vyhánaný z mnohých rajov, jedna brána za druhou sa za nami nenávratne, navždy zatvárajú. Návratov niet.

Niektó povie: to je desivé. Všetko je nám vzaté.

Je to naozaj tak?

Každý človek má na výber dve cesty: cestu žobráka a cestu rozsievачa. Ten prvý hromadí svoj úbohý majetok v žobráckych vreciach. Vrecia sú obrovské, sú ťažké a on sa s nimi ani na chvíľu nerozlúči, hoci v skutočnosti sú to samé odpadky.

Človek však môže byť ako rozsievач, ktorý prechádza životom a štedro hádže semená svojich talentov, práce a lásky na pole Božieho kráľovstva. Na konci jeho života je vrece prázdne. Ale pole bolo zasiate hojne.

Kristov hrob je prvým semenom novej záhrady života a všetky cintoríny sveta sú zasiatym poľom novej zeme. Kristov hrob je prvým, pri ktorom slovo *koniec* ustupuje slovu *začiatok*. Pri ňom dnes končíme krížovú cestu, a zajtra ráno sa opäť stretneme pri tom istom hrobe. Bude to však úplne iné miesto.

Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami. – Aj nad dušami v očistci.

Křížová cesta sa skončila. Křížová cesta pokračuje...

Pätnáste zastavenie: Návrat domov. Stretnutie s blízkymi.

Šestnáste zastavenie: Možno sa niekomu bude v noci zle spať. Bude sa cítiť zle.

Sedemnáste zastavenie: Zajtra musíte ísť do práce. Náročná práca s náročnými ľuďmi

40. zastavenie: návšteva u lekára

100. zastavenie: smrť blízkeho

1000. zastavenie

Kto nepozná cestu k moru, nech ide po rieke

Kto hľadá cestu k Bohu, k vzkrieseniu, k životu, nech nasleduje kríž.

Amen

Texty boli prevzaté z Križovej cesty poľského kňaza Piotra Pawlukiewicza a doplnené aj z iných zdrojov, napr. z každonenných zamyslení *Klíč k víťazstvám* www.minoriti.sk alebo *Inšpirujúce Slovo* www.slovoplus.sk

- 1. Stála Matka bolestivá — vedľa kríža, Milostivá, — [:keď na ňom Syn milý pnel.:]
- 2. Ach, tej Matke preža-lostnej, — zarmútenej a Milostnej, — [:sedmorý meč v srdci tkvel.:]
- 3. Ach, jak smutná, sužovaná — bola Matka požehnaná — [:pre Ježiša bôľneho.:]
- 4. Jak trúchlila a kvílila, — keď na kríži uvidela — [:muky Syna milého.:]
- 5. Ktože by s ňou nezaplakal, — ktože by sa nenaľakal. — [:vidiac Matku sklúčenú?:]
- 6. Ktože by ju neľutoval, keď by ju tak pozoroval — [:so Synáčkom strápenú?:]
- 7. Pre hriech ľudu bezbožného — vidí Syna mučeného, — [:krv sa leje z jeho žíl.:]
- 8. Vidí, ako Syn milený — dokonáva opustený, — [:dušu Bohu poručil.:]
- 9. Matka, plná žalostami, — obdaruj ma milosťami, — [:ach, veď s tebou nariekam.:]
- 10. Vždy mi srdce láskou planie, — veď sa k tebe. Kriste Pane, — [:aj v žalostiach utiekam.:]
- 11. Svätá Matka, Krista rany, — ktorými bol doráňaný, — [:hlboko mi v srdce vtlač.:]
- 12. Tvojho Syna premilého, — za nás hriešnych mučeného, — [:bolesť so mnou deliť ráč.:]
- 13. S tebou cítim tvoju bolesť, — tým chcem svoju dušu povzniesť, — [:umučenie precítiť.:]
- 14. S tebou, Matka bolestivá, — duša moja vierou živá — [:pod krížom chce žalostiť.:]
- 15. Kriste, keď zo sveta vyjdem, — nech skrz tvoju Matku prídem — [:do víťazstva slávneho.:]
- 16. A keď telo moje skoná, — daj, nech duša moja spozná — [:blaho žitia večného.:]